

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109200091
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:4109200091.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Dominika Horváthová, v právnej veci žalobcu: D. M., nar. XX. W. XXXX, Q. XXX, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, proti žalovanému: OUR MEDIA SR a.s., so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 39/A, IČO: 51 267 055, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária LEGAL PROFESSIONALS, s.r.o. so sídlom Bratislava, Sartorisova 12, IČO: 36 857 998, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100.000,- eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 14. decembra 2021, č.k. 3C/35/2009-412 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I) a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II).
2. Rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ust. § 11, § 13 ods. 1, 2, 3 (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník - ďalej len „OZ“), čl. 26 ods. 1, 2, 4 Ústavy SR, čl. 10 ods. 1, 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“).
3. Prvoinštančný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:
4. Žalobca sa domáhal proti žalovanému ochrany osobnosti. Žalobca sa od r. 2001 nachádza vo výkone trestu (predtým vo väzbe), teda tomu bolo tak aj v čase zverejnenia článku. Jeho postavenie v spoločnosti (a teda zníženie jeho cti a dôstojnosti v spoločnosti publikovaným článkom) je nutné hodnotiť vo vzťahu k spoluväzňom a personálu ÚVTOS a ÚVV, preto podľa názoru súdu zverejnenie článku nemohlo spôsobiť taký následok, aký tvrdí žalobca. Rovnako i žalobcov argument, že konštatovanie viny zo strany autora článku bolo spôsobilé ovplyvniť činnosť odvolacieho orgánu je vylúčený, pretože Najvyšší súd SR je nezávislý a nestranný súdny orgán a pri rozhodovaní nie je ovplyvniteľný tlačou, médiami, či akýmkoľvek tlakom spoločnosti.
5. Žalobca sa podanou žalobou domáha i náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- Eur tvrdiac, že žalovaný neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobcu tým, že v tlačovom periodiku „Pravda“ uverejnil článok o žalobcovi dňa 18.1.2007 pod názvom „Vrah zo zlatníctiev dostal doživotie“. Napriek

skutočnosti, že žalobca za dôkaz označil predmetný článok, tento nepredložil, preto nebolo možné oboznámiť sa s jeho obsahom, použitými výrazmi, ani celkovým vyznením. Žaloba bola podaná dňa 05.01.2009, do rozhodnutia súdu uplynulo 13 rokov počas ktorých mal žalobca dostatok času, aby článok do spisu založil. V rámci svojho výsluchu 24.10.2019 pred dožiadaným súdom v ÚVTOS a ÚVV Ilava žalobca tvrdil, že zo súdneho spisu sa stratili všetky jeho podania a listinné dôkazy, ktoré zaslal a tieto treba zabezpečiť nanovo. Do 10.09.2021, kedy žalobca nahliadol do súdneho spisu a ani potom však žalovaný článok a dôkazy, na ktoré sa odvoláva, súdu nepredložil, teda si nesplnil svoju základnú procesnú povinnosť substancovať všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzuje svoju procesnú taktiku (útok alebo obranu). Žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania zásahu do jeho osobnostných práv konaním žalovaného. Súd prvej inštancie dodal, že nie je úlohou súdu suplovať žalobcovu povinnosť predkladať dôkazy. Pokiaľ si žalobca túto povinnosť nesplní, nesie riziko neúspechu v spore z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Nebolo sporné tvrdenie, že k vydaniu článku došlo a nebola sporná ani skutočnosť, že žalovaný tento článok publikoval, avšak sporným zostal jeho obsah a to, či vďaka svojmu obsahu bol článok spôsobilý vyvolať ujmu na žalobcových osobnostných právach. Toto však ostalo len v rovine tvrdení žalobcu. Žalobca tvrdil, že boli použité výrazy, ktoré porušili jeho prezumpciu neviny a vyvolali difamačný následok. Žalovaný tvrdil, že článok len informoval o aktuálnom stave trestného konania a vychádzal z informácií a faktov z trestného konania vedeného voči žalobcovi, ako aj z obsahu rozsudku Krajského súdu v Nitre vyhláseného a odôvodneného na hlavnom pojednávaní dňa 17.01.2007.

6. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že zo súdneho spisu boli stratené všetky podania a listinné dôkazy, ktoré zaslal, toto tvrdenie súd považuje za účelové. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu nebola zistená žiadna strata listín, každá zásielka doručená žalobcom i žalovaným bola v spise riadne žurnalizovaná. Okrem toho by bolo absolútne nedôvodné ponechávať žalobcovi ďalší časový priestor na vyjadrenie sa, prípadne založenie listín do súdneho spisu, pretože žalobca v žalobe presne opisuje rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých si uplatňuje nárok na zaplatenie nemajetkovej ujmy z dôvodu zásahu do jeho osobnostných práv žalovaným a žalobca v žalobe neuvádza žiadne listinné dôkazy, ktoré navrhuje vykonať. Žaloba je úplná, nemá žiadne vady a následne potom, ako bola doručená žalovanému, sa žalovaný k žalobe vyjadril podaním doručeným 01.11.2017, v ktorom tvrdenia žalobcu o tom, že informoval verejnosť v denníku Pravda o spáchaní trojnásobnej vraždy žalobcom nepoprel a vo vyjadrení uviedol, že išlo výlučne o informáciu z rozsudku Krajského súdu v Nitre, ktorý žalobcovi za jeho skutky uložil doživotný trest odňatia slobody. Žalobca tvrdil, že listinné dôkazy, ktoré pôvodne do spisu zaslal sa zo spisu stratili, neuvádza však nič bližšie o tom, o aké dôkazy malo ísť, preto je možné dôvodne pochybovať o tom, že by žalobca do spisu pôvodne listinné dôkazy vôbec zasielal. Navyše žiadne listinné dôkazy neboli pre konanie a rozhodnutie podstatné, keďže žalovaný nenamietal žalobcom tvrdené skutočnosti o informovaní verejnosti, avšak dôležité je, že žalovaný uverejňovanie informácií odôvodňoval ako konanie v súlade s právnym poriadkom štátu.

7. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9C/129/2009 z 4. marca 2019, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/150/2019 z 19. novembra 2019 a taktiež rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8C/35/2009 z 9. júla 2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/21/2019 z 5. júna 2019, v ktorých prejednával a rozhodoval rovnaké spory ako v súdenom prípade, v ktorých žalobca žaloval vydavateľov iných tlačových periodík. V týchto sporoch sa súd zaoberal konkurenciou práva na slobodu prejavu a práva na ochranu osobnosti a dospel k záverom o tom, že žalobcom žalované publikované články nemohli spôsobiť takú ujmu žalobcovi ako tvrdil, pričom súd zdôraznil, že samotný žalobca neuviedol ako a kedy sa o článkoch dozvedel, t.j. nevedno, či v čase publikácie článkov o nich mal vôbec vedomosť. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalobca v predmetnom konaní nepreukázal, že žalovaným článkom bola vyvolaná negatívna reakcia v jeho okolí a teda nemohlo dôjsť k zásahu do jeho dobrého mena či občianskej cti. Osoba žalobcu, spáchanie obzvlášť nebezpečnej a závažnej trestnej činnosti, právoplatné odsúdenie na trest odňatia slobody doživotne, to všetko nemôže byť právnym základom pre vyhovieť žalobcovej žalobe, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný, ktorý mal plný úspech v konaní priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie žalobca zo všetkých odvolacích dôvodov. Domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že právo na právnu pomoc v konaní pred súdom je podľa

rozhodnutí ESLP tak zásadná inštitucionálna záruka spravodlivosti súdneho konania, že jej nedodržanie má za následok porušenie práva na spravodlivé súdne konanie. Nikdy sa svojho práva nevzdal a na realizácii tohto práva výslovne trval. Súd prvej inštancie dobre vedel nielen to, že žalobca nemá zabezpečenú právnu pomoc a trvá na „svojej“ právnej pomoci, ale vedel aj to, že o tom či má žalobca právo na právnu pomoc alebo nie, ešte len budú rozhodovať Krajský súd Nitra a Najvyšší súd SR. Okresný súd Piešťany teda nemal právomoc rozhodovať o tom, či žalobca má v konaní 3C/35/2009 právo na právnu pomoc, lebo rozhodovanie o tejto veci spadá výlučne do právomoci Krajského súdu Nitra a Najvyššieho súdu. Odvolateľ má za to, že súdy vo veci č. k. 3C/35/2009 nečakali na doriešenie tejto otázky a predbehli a prejedlikovali skutkové zistenia tých súdov, ktoré zo zákona majú jediné právo vysloviť závery, či žalobca v konaní č. 3C/35/2009 má právo na právnu pomoc advokáta alebo nie. Žalobca sa výslovne domáhal práva na právnu pomoc, a v takom prípade ho súdy nemôžu tohoto práva pozbaviť. Poukázal, že nemá peniaze na advokáta, preto sa rozhoduje, či má právo na právnu pomoc „ex off“ , a súdy ktoré jediné majú právo o tejto otázke rozhodnúť ešte o veci nerozhodli.

9. V odvolaní zdôraznil, že k veci bol vypočutý až v r. 2019. Avšak súd uviedol aj to, že ako to vyplýva z obsahu výpovede žalobcu, výsluch bol vykonaný pred tým, ako bol žalobcovi ukázaný súdny spis. Žalobca sa až po svojom výsluchu dozvedel o skutočnostiach, voči ktorým sa nemal možnosť vyjadriť pri vypočutí. Navyiac, ako vyplýva z obsahu súdneho spisu, súd založil svoje závery na „skutočnostiach“, ktoré si zabezpečil až po výsluchu žalobcu.

10. Odvolateľ poukázal, že súd prvej inštancie priznal, že žalobca žiadal o vypočutie svojej osoby dožiadaným súdom. Počas eskorty na súd bol viackrát fyzicky napadnutý a týraný príslušníkmi ZVJS, preto ani súd nemôže nútiť účastníka konania nechať sa vystaviť fyzickému násiliu len preto, aby sa mohol pred súdom vyjadriť k dôkazom, apod. Tým, že súd prvej inštancie neumožnil žalobcovi byť vypočutý: k veciam, ktoré súd zabezpečil až po jeho výsluchu, teda až po roku 2019, k veciam, o ktorých sa žalobca dozvedel až po preštudovaní súdneho spisu, napriek tomu, že žalobca nemal právnu pomoc, žiadal o vypočutie, nemal advokáta, ktorý by mu radil, čo a ako namietnuť, uviesť, ... atď. došlo k tak závažnému porušeniu práva žalobcu byť vypočutý ku všetkým skutočnostiam (teda aj tým ktoré súd zabezpečil až po roku 2019, o ktorých sa žalobca dozvedel až po nahliadnutí do spisu, ...), že žalobca nepožíval právo na spravodlivé súdne konanie.

11. Ďalej odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie sa nesprávne a nezákonne vysporiadal so vznesenými námietkami žalobcu, najmä iniciovaním postupu na vylúčenie súdu z konania. Rovnako nie je pravda, že žalobca predmetný článok nepredložil. Žalobca ho súdu zaslal doporučenou poštou, o čom má žalobca dôkazy. To, že článok v spise nie je, sa žalobca dozvedel až z rozsudku. Nestalo by sa tak, keby súd prvej inštancie umožnil žalobcovi na jeho žiadosť v r. 2021 byť k veci vypočutý dožiadaným súdom.

12. Žalovaný zaslal k odvolaniu žalobcu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa pridriava ústnych a písomných vyjadrení a tiež obsahu záverečnej reči žalovaného (zo dňa 14.12.2021). Žalovaný zotrúva na svojom stanovisku, že žalobcom uplatnený nárok, tak ako bol uplatnený v žalobnom návrhu považuje za nedôvodný, nevykonateľný a v plnom rozsahu neopodstatnený. Žalobca texte odvolania skutkovo nevymedzil a nekonkretizoval skutočnosti a dôvody, o ktoré opiera jednotlivé odvolacie dôvody, a teda ako konkrétne malo dôjsť k naplneniu týchto odvolacích dôvodov, resp. v čom majú spočívať tieto odvolacie dôvody. Odvolanie žalobcu je paušálne a nekonkrétne bez možnosti preskúmania obsahu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie podľa odvolacích dôvodov uvádzaných žalobcom. K odvolaniu ďalej uviedol, že sa nejedná po skutkovej a právnej stránke o reakciu na obsah rozsudku súdu prvej inštancie, nenachádza sa v ňom žiadna nová skutková ale ani právna argumentácia, na ktorú by žalobca nebol odkazoval v priebehu predchádzajúcej časti konania. Odvolanie žalobcu je podľa názoru žalovaného, založené na subjektívnych, účelových tvrdeniach a záveroch žalobcu bez opory v obsahu vykonaného dokazovania, bez opory v obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku a rovnako bez opory v obsahu žalovaných článkov. Ďalej žalovaný poukazuje, že žalobca bol objektívne a preukázateľne spôsobilý skoncipovať obsah žaloby (žalôb) a preto disponoval a disponuje dostatkom vedomostí a praktických skúseností pre uplatňovanie svojich práv v civilnom sporovom konaní bez potreby zastúpenia žalobcu právnym zástupcom. Žalobca tiež mal a má možnosť ustanoviť si svojho právneho zástupcu/advokáta, ktorého bude hradit' z vlastných finančných zdrojov. Pokiaľ ide o predmet sporu samotný, žalovaný zdôraznil, že v žiadnej časti článku nebolo uvedené, že v prípade žalobcu ide o právoplatné rozhodnutie súdu, alebo že bol právoplatne uznaný zo spáchania trestného činu,

ale žalovaný článok len informoval o aktuálnom o stave trestného konania, a to na podklade obsahu a priebehu hlavného pojednávania, ktoré sa v trestnej veci žalobcu konalo dňa 17.1.2007. Zároveň zdôraznil, že v žalovanom článku bola v plnom rozsahu zachovaná prezumpcia neviny u žalobcu. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu a osobnosť žalobcu nemožno uverejnenie informácií o trestnom konaní žalobcu považovať za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti. V žalovanom článku nebol žalobca ani žiadna iná osoba označená za páchatela trestného činu ani za osobu právoplatne uznanú za vinnú zo spáchania trestného činu. Z uvedeného dôvodu preto bola v plnom rozsahu zachovaná prezumpcia neviny žalobcu a tiež ktorejkoľvek osoby v žalovanom článku. Poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp.zn. III.ÚS 83/01. Domnieva sa, že informácie uverejnené v tlači nemôžu byť označené za nepravdivé dokonca ani v takom prípade alebo z dôvodu, že neskôr trestný súd žalobcu právoplatne oslobodil. Výrok možno v zásade posúdiť len z hľadiska daného dňa, a nie neskoršieho vývoja trestného konania. Neskorší vývin veci sa však nemôže vnímať tým spôsobom, že keď už mali všetci aktéri vedomosť o oslobodzujúcom rozsudku, tak je výrok automaticky nepravdivý. Prístup súdu by tak mohol hraničiť s požadovaním nemožného, čo je v rozpore s podstatou práva a právneho štátu [porov. Fuller, L.: Morálka práva. Praha: Oikoymenth, 1998 (dotlač 2009), s. 69]. Žalovaný tiež zdôraznil, že princíp prezumpcie neviny môžu porušiť iba štátne orgány a ich predstavitelia, a nie súkromné osoby. I z uvedeného vyplýva, že tohto práva sa fyzická osoba môže domáhať voči štátu resp., jeho orgánom, a nie voči fyzickým alebo právnickým osobám, a teda ani voči žalovanému. Žalovaný teda nemohol porušiť a ani neporušil prezumpciu neviny žalobcu. V závere žalovaný uviedol, že články ako také sa týkali informácií, ktoré mala verejnosť v čase uverejnenia žalovaného článku už dávno k dispozícii a to najmä z inej periodickej tlače, rozhlasu a televízie.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie (§ 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

14. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

15. Predmetom konania bol nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000,- eur.

16. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol s konštatovaním, že žalobca nepreukázal, že žalovaným článkom bola vyvolaná negatívna reakcia v jeho okolí a teda nemohlo dôjsť k zásahu do dobrého mena či občianskej cti. Zároveň zohľadnil, že osoba žalobcu, spáchanie obzvlášť nebezpečnej a závažnej trestnej činnosti, právoplatné odsúdenie na trest odňatia slobody doživotne, nemôže byť právnym základom pre vyhovieť žalobe. Žalobca síce v odvolaní uviedol všetky odvolacieho dôvody, avšak bez bližšej konkretizácie a namietal procesný postup súdu, ktorým nemal zabezpečenú právnu pomoc, pričom súd nečakal na doriešenie tejto otázky, bolo porušené právo na vypočutie, pretože

výsluch žalobcu bol vykonaný predtým ako žalobca nahliadol do spisu, súd sa nesprávne vysporiadal s námietkou žalobcu smerujúcou k vylúčeniu sudcu, a napokon odvolateľ poprel, že predmetný článok nepredložil.

17. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie procesný postup spočívajúci v tom, že žalobca nemá zabezpečenú právnu pomoc, žalobca na právnej pomoci trval, súd nečakal na vyriešenie tejto otázky v konaní pred Krajským súdom Nitra a Najvyšším súdom SR.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením č.k. 3C/35/2009-322 zo dňa 1.12.2020 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Nitre sp. zn. 11S/92/2020. (Predmetom konania na Krajskom súde v Nitre sp. zn. 11S/92/2020 je žaloba žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Centra právnej pomoci, kancelária Nitra č. sp. KaNR/10310/2020, ČRZ: 65342/2020 zo dňa 5. júna 2020). Na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu o prerušení konania Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 26Co/6/2021-355 zo dňa 28.4.2021 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie sa zaoberal otázkou právnej pomoci žalobcu, názor odvolateľa o potrebe čakať na rozhodnutia v správnom konaní týkajúce sa preskúmania rozhodnutia Centra právnej pomoci Nitra, však nie je správny, pretože takýmto právnym prostriedkom je inštitút prerušenia konania, avšak s poukazom na názor tunajšieho súdu vo veci č.k. 26Co/6/2021-355 zo dňa 28.4.2021 podmienky na prerušenie konania nie sú splnené. Odvolací súd nezistil žiadne procesné pochybenie týkajúce sa práva žalobcu na právnu pomoc. Navyše sa žiada pri tomto odvolacom dôvode dodať, že žalobca očividne pristupuje k tejto otázke rozdielne, pretože na jednej strane trvá na právnej pomoci a keď súd preruší konanie do jej vyriešenia, podá odvolanie s odôvodnením, že nie je možné, aby sa roky nekonalo a následne keď sa koná a rozhodne žalobca zmení názor a žiada, aby súd čakal na vyriešenie tejto otázky. Súd prvej inštancie si v konaní splnil všetky povinnosti žalobcu bol poučený o práve zvoliť si advokáta a obrátiť sa na Centrum právne pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Nemožno prisvedčiť názoru žalobcu, že ho súd prvej inštancie zbavil práva na právnu pomoc. Postupom súdu nedošlo k porušeniu článku 13 Základných princípov Civilného sporového poriadku.

19. Ďalšia odvolacia námietka sa týkala práva na vypočutie žalobcu, ktorý poukázal na to, že výsluch žalobcu bol vykonaný pred tým, ako bol žalobcovi predložený spis na oboznámenie, pričom až po svojom výsluchu sa žalobca dozvedel o skutočnostiach ku ktorým nemal možnosť sa vyjadriť pri svojom výsluchu a súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach, ktoré si zabezpečil až po výsluchu žalobcu.

20. Odvolací súd uvedenú odvoláciu argumentáciu nepovažoval za dôvodnú. Z obsahu spisu vyplýva, že výsluch žalobcu bol realizovaný dňa 24.10.2019 prostredníctvom dožiadaného súdu, pričom žalobca vyhlásil, že sa na tomto procesnom úkone nezúčastní. Žalobca nahliadol do spisu dňa 10.9.2021 ÚVTOS Ilava. Následne súd prvej inštancie určil termín pojednávania na 14.12.2021, žalobca podaním zo dňa 21.11.2021 oznámil, že žiada o vypočutie dožiadaným súdom s odôvodením, že súdne pojednávanie nemôže byť robené korešpondenčným stykom. Súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol na pojednávaní 14.12.2021, súd prvej inštancie žiadosti žalobcu zo dňa 21.11.2021 o výsluch nevyhovel. V bode 32. odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že žiadosť žalobcu o vypočutie neakceptoval z dôvodu, že mal možnosť byť vypočutý dožiadaným súdom 24.10.2019, čo však účelovo nevyužil. Vychádzajúc z uvedeného postupom súdu prvej inštancie neboli porušené žiadne procesné práva žalobcu, žalobcovi bola daná možnosť byť vypočutý, čo však nevyužil. Navyše zo žiadosti žalobcu o vypočutie zo dňa 21.11.2021 nevyplýva k akým skutočnostiam žiada byť vypočutý. Vzhľadom na postup žalobcu v konaní možno dôvodne predpokladať, že ani ďalší výsluch žalobcu by sa z dôvodov na strane žalobcu neuskutočnil. Odvolací súd preto považoval postup súdu za správny, pokiaľ nevykonal výsluch žalobcu za situácie, že žalobcovi už bola poskytnutá možnosť vypovedať (ktorú nevyužil), žalobca bol oboznámený s obsahom spisu, boli splnené podmienky na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní 14.12.2021, v súlade s princípom hospodárnosti konania a procesnej ekonomie. Navyše v období po nahliadnutí žalobcu do spisu dňa 10.9.2021 do pojednávania 14.12.2021 neboli predložené do spisu žiadne dôkazy, ku ktorým by sa žalobca mal vyjadriť, preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že nemal možnosť sa vyjadriť ku skutočnostiam o ktorých sa dozvedel až po preštudovaní spisu. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti pre ktoré by bolo opodstatnené, že bolo porušené právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie.

21. Žalobca v odvolaní namietal, že sa súd prvej inštancie nesprávne a nezákonne vysporiadal so vznesenými námietkami, najmä iniciovaním postupu na vylúčenie súdu z konania.

22. Odvolací súd predovšetkým považuje za dôležité zopakovať, že súd prvej inštancie sa dôsledne zaoberal všetkými procesnými námietkami žalobcu. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti (teda postup sledujúci vylúčenie zákonného sudcu v konaní) uplatnenú podaním žalobcu zo dňa 21.11.2021 túto žalobca odôvodnil tým, že konanie je naťahované už 13-14 rokov a vec nebola rozhodnutá ani pred súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa uplatnenou námietkou zaujatosti zaoberal (č.l. 405), námietka zaujatosti nespĺňa náležitosti podľa § 52 ods. 2 Civilného sporového poriadku, týka sa procesného postupu sudcu, na túto námietku zaujatosti sa neprihliada a vec sa nepredkladá Krajskému súdu v Trnave na vylúčenie zákonného sudcu a celého súdu. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie sa správne a v súlade s príslušnými ust. § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 3 Civilného sporového poriadku vysporiadal s procesným úkonom žalobcu obsahujúcim námietku zaujatosti.

23. Napokon odvolateľ poprel tvrdenie súdu, že žalobca nepredložil predmetný článok, ktorým malo dôjsť k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu. Odvolací súd však musí potvrdiť, že sporný článok sa v spise nenachádza, nebol žalobcom predložený spoločne so žalobou a ani následne počas celého konania tak ako súd prvej inštancie uvádza v bode 27. odôvodnenia. Pokiaľ žalobca uvádza, že článok zaslal doporučenou zásielkou, takýto dôkaz nepredložil. Súd prvej inštancie nemal povinnosť dodatočne oznamovať túto skutočnosť žalobcovi. Žalobca počas úkonu oboznámenia spisu mal možnosť zistiť, že článok sa v spise nenachádza. Procesné práva žalobcu postupom súdu prvej inštancie neboli porušené.

24. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nebola zistená ani tzv. iná vada konania, spôsobilá viesť k záveru, že jej následkom došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci a odvolacím prieskumom ex offio nebola zistená ani žiadna vada, týkajúca sa procesných podmienok.

25. Nakoľko žalobca ďalšie svoje ďalšie odvolacie námietky nekonkretizoval, zmaril tým prieskum rozhodnutia odvolacím súdom aj z iných dôvodov.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil.

27. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku v odvolaní voči neúspešnému žalobcovi. Žalovaný si ich náhradu uplatnil, preto mu boli odvolacím súdom priznané. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).